

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۲۷ تیر ۹۴

خطبه‌ی عید فطر

شکر و سپاس بی‌کران زیبنده‌ی خداوند رحمان و کریم است. از زمانی که حضرت آدم (ع) با فرزندانش به زمین آمد، به وسیله‌ی پیامبران و اولیاء و کتاب‌های آسمانی، آنان را هر لحظه به بازگشت به قرب و آغوش پرمهرش دعوت فرمود و با وعده‌های شیرین به وصلی شیرین‌تر مژده داد؛ تا انتظار بندگان مخلصش پایان یافته و شکرگزار رحمتی واسع باشند که پروردگارشان در الست بر آنان ارزانی داشت، رحمتی که سرور عالمیان چنین آن را توصیف فرمودند: رحمت پروردگار در آینه‌ی خلقت، همانند جامی است که نوشندگان، با زبانی شیوا به سخن در می‌آیند تا آنچه را که به جانشان هدیه شده را این‌گونه توصیف کنند: بار الها در آینه‌ی خلقت نگریستم و جانی را یافتم که بر درگه جانان خویش ایستاده بود. زبانش در کام جانش می‌چرخید تا رازی را آشکار سازد. آنچه در جانش در حرکت است موجی است که طوفان را نمی‌شناسد، به ساحل جانش می‌نگرد. زمزمه‌ای شیرین نامش را بر ساحل انتظار در قالبی محدود می‌نگارد. صدایم را می‌شنوی؟ تو همانی که از آغوشم به غربتی ناشناخته کوچ کردی و من به انتظار بازگشت، تو را مدد کردم. پس ندایم را در جام جانت پاسخ‌گو باش تا دیدگانت را به ثروتی تمام نشدنی مژده دهم.

چه زیبا توصیف فرمودند سرور عالمیان حضرت زهرا (س) آغوش لطف و عشق و احسان پروردگار را از زمانی که هر کس قدم به دنیای خاکی می‌گذارد تا لحظه‌ی مرگ او را یاری و مدد می‌کند تا بتواند وجودش را برای آن آماده کند ولی این ما هستیم که باید با بهره گرفتن از هدایت و کمک پروردگار مهربان راه رسیدن را هموار کنیم.

حال که ماه مبارک رمضان که یکی از آن عنایت‌های خداوند است را تمام کردیم که در روزها و شب‌هایش خوان رحمت الهی گسترده‌تر و وسیله‌ای برای پاکی و نجات به الیه راجعون بود، پس باید آن را از شر شیطان و نفس حفظ کنیم چون جان انسان

امانت‌های خاصی را در وجودش به ودیعه دارد که نشانش از قدرتی به نام نفس لوامه سرچشمه می‌گیرد. گاه توان نگهداری اش را دارد و آن را از دسترس شیطانِ نفس می‌رهاند و گاه آن را به عنوان پیشکشی تقدیم می‌کند. پس باید اندیشه کرد و راه نجات و در حفظ دستاوردهایش تدبیر کرد چون نشان هر جانی در تدبیرش نهفته است، پس جان بی‌تدبیر همانند خانه‌ی بدون در است که همواره آماده‌ی سرقت است.

اینک در این مورد بهره می‌گیریم از فرمایشات گهربار مولای متقیان امیر مؤمنان علی (ع) که فرمودند: آنچه در این ماه انجام دادیم جنگ با شیطانِ نفس بود که عیدی و جایزه‌ی آن ماندن و متولد شدن دوباره‌ی نفس جدید در ماه مبارک است. هر کس به آنچه در این میدان در مدت یک ماه از مبارزه و جهاد در راه خدا قدم گذاشته، در روز عید از پروردگارش عیدی دریافت می‌کند و آنچه را که خداوند به‌عنوان عیدی می‌دهد، قرب و نزدیکی خودش بعد از ماه مبارک است. پس میزان عیدی میزان آنچه است که بعد از رمضان در وجود و خوی انسان‌ها باقی می‌ماند. همه‌ی زمان‌ها و ساعت‌ها در حال عبور از مرز زندگی هستند و زمان رمضان هم به انتها رسید و گذشت. آنچه از آن به عنوان رمضان باقی می‌ماند عمل شما بود که در صحیفه‌ها نوشته شد و به رؤیت و نظر آن آفریدگار یکتا رسید؛ و در روز عید وقتی خورشید طلوع کند صحیفه‌های عید را می‌آورند تا در آن عمل‌ها و جایزه‌ها را ثبت کنند. پس در موقع نشستن در محراب نماز زیاد ذکر **یا مَحْوَلُ الحَوْلِ و الاحوال** را بگویید تا در آنچه برایتان مقرر می‌دارند از حسنات باشد و نشانه‌ی آن در قلب گشادگی آن است و نشاط آن، به روی همه‌ی اعمال خوب باز می‌شود و از هر عملی نشاطی پیدا می‌کند و به روی همه‌ی زشتی‌ها و پلیدی‌ها بسته می‌شود و از یاد و ذکر خدا شاد می‌شود و از این‌که به دستورات حق عمل نموده احساس خوبی دارد. آنچه از رمضان باقی می‌ماند مودت آن است، اگر با دلی سوخته و دستی خالی به آن دست دراز کرده‌اید با دستی پر و دلی پرنشاط از سفره‌ی آن بر می‌گردید.

پس آنچه را که در رمضان ذخیره کرده اید را قدر بدانید و آن را تاراج نکنید که جزء زیان دیده‌گان خواهید بود. ای خداوندی که جان همه‌ی ما در دست توانا و پر قدرت توست به دست‌های خالی که با امید جایزه و احسان تو به طرفت دراز شده نظری از روی رحمت بفرما و ما را از محرومان رمضان قرار مده.

در این روز مبارک ضمن عرض تبریک و تهنیت عید فطر خدمت مولا و سرورمان روزه‌دار حقیقی، خورشید شب‌های رمضان سلامتی و تحیت سحرهای قدرش، وعده‌های جوایز و نجات فطرش، امام عصر و زمان ابوالصالح المهدی (عج) مدد می‌گیریم از قسمتی از فرمایشات گران‌قدر ایشان که فرمودند:

بار الها شادی این لحظات را بر ارواح مؤمنینی که اوامرت را اطاعت می‌کنند و حرمت رمضان را نگه می‌دارند و با اشتیاق بر سر سفره‌ی فطرت می‌نشینند نگهدار تا زمان در چهره‌هایشان بنگرد و نوای پیامبرشان را در جانشان زمزمه کنند: ای یاورانم، فطر بر شما روزه‌داران و اطاعت گران خوان خداوندی مبارک باد؛ بر روزها و شب‌هایی که به عشق دعوت نماز فطر، جانتان را از شر نفس اماره بیرون آوردید تا بوی مطهرش را احساس کنید؛ برخیزید؛ نیت کنید و جام شیرین یک ماه استقامتتان در برابر خواسته‌های نفس را بچشید؛ گوارایتان باد. همان‌گونه که پروردگار فرموده است نعمتتان دگرگون نمی‌شود مگر خود دگرگون شوید پس آن را مانند گوهری در بطن جانتان حفظ کنید و نگذارید تا افکار و اعمال تزیین شده به واسطه‌ی نفس اماره آن را به تاراج ببرد.

اینک مهمانان کوی عشق به تمنا دستان ضعیفان را در این عید فطر به درگاه پروردگارمان بلند کرده که بار الها مرا دریاب؛ حاجتی در این عید باشکوه دارم و درد دلی که غربت جانم آن را فریاد می‌زند. من اینک در فضایی بوی عید را احساس می‌کنم که مولا و سرورم در آن فضا قرار دارد. چگونه عید را بدون حضور ملکوتی‌اش عید بخوانم؟ پس او را مانند همیشه در دعایم به مدد می‌خوانم و با طراوت عید فریاد می‌زنم:

اللهم عجل لولیک الفرج

و به سفارش مولا امير مؤمنان همه با هم می خوانیم:

بار الها، يا مُحوَّلِ الحوَلِ و الاحوال   حوَّلِ حالنا الى احسن الحال

اللهم عجل لوليک الفرّج

www.rayatolhoda.com